

высокохътріе и журулдисваніе. Като Кесаря той диктуваше съставътъ въ едно врѣме на четирыма други писари и припираше ся за него съ дукътъ като му растълкуваше членъ по членъ, значеніе по значеніе, и рѣчь по рѣчь, и на всякъ отъ съвѣта забѣлѣжкъ, той съ заплашваніе повыкваше — Таквази е волята и тѣй го иска синьоръ Мазаніель — А Дукъ Аркскый, като отиваше по водѣтъ му, смиренно отговаряше — да бѣде волята на синьоръ Мазаніели! И тѣй ся дигна всяка мѣчнотія отъ срѣдь, а Дукътъ подписва договорътъ и поканва рыбаля за утрѣ да ся съберѣтъ въ Кармилскый храмъ, за да земе той женѣ си и да даде нему дщериѣ му и майкѣ ѣ, още и да ся подтвърди съ клетвѣ примираваніето на Неаполь.

Таквъзъ бѣше чудото което свърши съ еднѣ само думѣ Пузолянката! Свърши ли казахмы? — Не още! Една само искра, и огнедышната гора пакъ избухнува.

XV И пакъ двѣтъ Маріины.

Най послѣ, казва Дукътъ Ривскый, приготовленіята ся свършихъ и пристѣпихъ въ званичното обнародуваніе на Уставътъ, това което съ толкозъ нетърпѣніе ся очакваше. Кардинальтъ прѣдстоеше на обрядѣтъ обыколенъ отъ началницѣтъ и избраннѣтъ на народа, освѣтъ Мазаніела. А голѣмо бѣше стеченіето на народа и други не чакахъ вече освѣтъ рыбаля и дука които идяхъ придружены всякой отъ дружината си.

Рыбарѣтъ като излѣзе отъ св. Лаврентія, възсѣднѣлъ на бѣлъ конѣ, и Марія Аркска до него възсѣднѣла па тя на черѣ конѣ яхаше въ срѣдь възсѣдающійтъ многоброинъ народъ. И само тогазъ, и то съ страшно заплашваніе отъ архіепископа че ще го отлѣчи отъ черквѣ, можѣхъ да го убѣдятъ и накаратъ да съблече тѣзи шудравы дрехы които носяше и да облече други сребротканы (сърмены)